

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/51/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825200543
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825200543.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zast.: Peter Janík, advokát, so sídlom Košovská cesta 1, 971 01 Prievidza, IČO: 34 581 111 proti žalovaným: 1/ A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D. XXXX, XXX XX G. D., 2/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D. XXXX, XXX XX G. D., v spore o zaplatenie 6.900,- EUR s príslušenstvom, o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 23C/4/2025-49 zo dňa 3. marca 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. o nariadení zabezpečovacieho opatrenia **m e n í** tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. o možnosti výkonu záložného práva a vo výroku IV. o poučení strán sporu **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením výrokom I. nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ vo výške 6.900,- EUR, ktorú si žalobca uplatňuje voči žalovaným 1/ a 2/ v konaní na Okresnom súde Prievidza vedenom pod spisovou značkou 23C/4/2025, zriadil v prospech žalobcu záložné právo k pohľadávke žalovaného 1/ voči súdnemu exekútorovi JUDr. Július Rosina, so sídlom exekútorského úradu Stummerova 1553, Topoľčany, ktorá vznikne nadobudnutím právoplatnosti Uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. PE-2Er/196/2017-340 zo dňa 04.12.2024, a to k časti pohľadávky na vyplatenie zvyšku výťažku z predaja nehnuteľností po vyplatení pohľadávok všetkých oprávnených podľa rozvrhu výťažku, ktorý zostavil JUDr. Július Rosina, so sídlom exekútorského úradu Stummerova 1553, Topoľčany dňa 17.05.2024 a ktorý rozvrh výťažku Okresný súd Prievidza schválil uznesením PE-2Er/196/2017-340 zo dňa 04.12.2024, a to do výšky 6.900,- EUR. Výrokom II. vo zvyšnej časti návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, výrokom III. rozhodol, že výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bude pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím a výrokom IV. strany poučil o tom, že súd zabezpečovacie opatrenie na návrh niektorej z procesných strán zruší v prípade, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

1.2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 6.900,- EUR dôvodiac tým, že uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. PE-2Er/196/2017-182, (právoplatným dňa 09.02.2024) bol schválený príklep, ktorý udelil súdny exekútor JUDr. Július Rosina žalobcovi ako vydražiteľovi na dražbe nehnuteľností, ktorá

sa konala dňa 18.01.2023 a predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Partizánske, odbor katastrálny na LV č. XXX, v k. ú. G. D., obec G. D., okres E. a to: parcela CKN č. XXXX/X – záhrada o výmere 269 m², parcela CKN č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 57 m² a na LV č. XXXX, v k. ú. G. D., obec G. D., okres E. a to: stavba – rekreačný domček súpisné číslo XXXX, nachádzajúci sa na parcele CKN č. XXXX/X. Podľa § 150 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017; ak vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie a súd udelenie príklepu schválil, stáva sa vydražiteľ vlastníkom nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu. Keďže žalobca najvyššie podanie riadne doplatil, stal sa vlastníkom

nehnuteľností - predmetu dražby spätne ku dňu 18.01.2023. Počnúc týmto dňom možno konštatovať, že žalovaní užívajú nehnuteľnosť patriacu žalobcovi bez právneho dôvodu. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaných 1/ a 2/ na vypratanie a odovzdanie nehnuteľnosti a na vydanie bezdôvodného obohatenia v lehote 14 dní od doručenia výzvy. Žalovaní výzvu prevzali obaja zhodne dňa 10.01.2025; žalobcom poskytnutá lehota však márne uplynula. Žalovaní na doručenú výzvu nijako nereagovali a nič žalobcovi nezaplatili. Žalovaní aj napriek doručenej výzve na vypratanie a odovzdanie nehnuteľnosti žalobcovi, túto i naďalej užívajú, za užívanie nehnuteľnosti žalobcovi nič neplatia a neuhrádzajú ani náklady spojené s užívaním nehnuteľnosti. Na základe uvedených skutočností je možné konštatovať, že žalovaní nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobcu užívajú bez právneho dôvodu, túto nevypratali a neodovzdali ani na výzvu žalobcu. Žalobca nielenže nehnuteľnosti nemôže užívať, ale napriek tomu musí uhrádzať platby súvisiace s vlastníctvom nehnuteľnosti ako je daň z nehnuteľnosti a jej poistenie. Žalovaní za užívanie nehnuteľnosti žalobcovi nič neplatia a k nehnuteľnosti nemajú ani žiadne užívacie právo. Žalobca si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňuje predmetnou žalobou vo výške 300,- EUR mesačne za obdobie od februára 2023 (vrátane) až do januára 2025 (vrátane) t.j. spolu za 23 mesiacov do podania tejto žaloby, čo spolu predstavuje sumu

6.900,- EUR (suma slovom šesťtisícdeväťsto). Minimálne o túto sumu a doposiaľ minimálne za toto obdobie sa žalovaní obohatili (mesačne obohacovali) na úkor žalobcu v dôsledku ušetreného obvyklého nájomného v súvislosti s vyššie uvedeným užívaním nehnuteľnosti žalobcu, a preto túto sumu žalobca žiada vydať titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca si si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania a zároveň sa domáhal vydania zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadal, aby súd zriadil v jeho prospech záložné právo k pohľadávke žalovaného 1/, ktorá vznikne nadobudnutím právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. PE-2Er/196/2017-340, H.: I.: J.:XXXX:XXXXXXXXXX.X zo dňa 04.12.2024, na vyplatenie sumy 14.940,30,- EUR od súdneho exekútora JUDr. Júliusa Rosinu ako výťažku predaja nehnuteľnosti prevyšujúceho všetky prihlásené pohľadávky veriteľov podľa rozvrhu výťažku, ktorý zostavil tento súdny exekútor dňa 17.05.2024, a ktorý Okresný súd Prievidza schválil uznesením č. k. PE-2Er/196/2017-340 zo dňa 04.12.2024. Pohľadávka žalobcu, ktorá sa zabezpečuje zriadením záložného práva, predstavuje nárok žalobcu uplatnený proti žalovaným 1/ a 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 6.900,- EUR od februára 2023 do januára 2025. Návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že súdny exekútor JUDr. Július Rosina v exekučnom konaní vedenom pod

sp. zn. Ex 780/20 dňa 17.05.2024 zostavil rozvrh výťažku predaja nehnuteľnosti, ktorá patrila žalovaným 1/ a 2/, podľa ktorého vyplatí povinnému, ktorým je žalovaný 1/ sumu

14.940,30,- EUR, čo predstavuje výťažok predaja nehnuteľnosti, prevyšujúci všetky

v rozvrhu uplatnené pohľadávky, čo je postup v súlade s ust. §157 ods. 4 Exekučného poriadku (tzv. hyperocha). Žalobca ďalej uviedol, že exekútorom zostavený rozvrh Okresný súd Prievidza uznesením č. k. PE-2Er/196/2017-340 zo dňa 04.12.2024 schválil, predmetné uznesenie však zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Poukázal na to, že takto žalovanému 1/ vzniká majetkové právo (pohľadávka), ktoré ho oprávňuje nárokovať si vyplatenie sumy 14.940,30,- EUR od súdneho exekútora JUDr. Júliusa Rosinu z rozvrhu výťažku

predaja nehnuteľnosti, ktorý zostavil tento súdny exekútor v rámci exekúcie vedenej pod

sp. zn. Ex 780/20 a ktorý Okresný súd Prievidza schválil. Žalobca zastáva názor, že majetkové právo žalovaného 1/ na vyplatenie hyperochy je pohľadávkou, ktorej vznik závisí od splnenia podmienky, ktorou je podmienka, že uznesenie Okresného súdu Prievidza

č. k. PE-2Er/196/2017-340 zo dňa 04.12.2024 nadobudne právoplatnosť.

1.3. Súd prvej inštancie mal po oboznámení sa s listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu, a to s uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. PE-2Er/196/2017-182 zo dňa 19.01.2024 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, s uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. PE-2Er/196/2017-340

zo dňa 04.12.2024, s výpisom z Centrálného registra exekúcií a potvrdením spoločnosti G. K., I. zo dňa 20.01.2025 za osvedčené, že uznesením Okresného súdu Prievidza PE-2Er/196/2017-182 zo dňa 19.01.2024 súd schválil príklep udelený dňa 18.01.2023 súdnym exekútorom JUDr. Júliusom Rosinom, so sídlom exekútorského úradu v Topoľčanoch, Stummerova 1553, pri dražbe nehnuteľností vo vlastníctve povinného, zapísaných Okresným úradom Partizánske, katastrálnym odborom na LV č. XXX pre okres E., obec G. D., katastrálne územie G. D., parcely registra „C“ evidované na mape určeného operátu: pozemok parc. č. XXXX/X záhrada o výmere 269 m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 57 m², na LV č. XXXX pre okres E., obec G. D., katastrálne územie G. D., parcely registra „C“ evidované na mape určeného operátu: rekreačný domček s. č. XXXX na parc. č. XXXX/XX vydražiteľovi A. B., nar. XX.XXXXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, bytom E., C. XXXX/XX (žalobcovi). Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.02.2024. Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. PE-2Er/196/2017-340 zo dňa 04.12.2024 súd schválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností vedených v k. ú. G. D. na LV č. XXX, záhradu na parcele č. XXXX/X vo výmere 269 m², zastavanú plochu a nádvorie na parcele č. XXXX/X vo výmere 57 m², ktoré sú vo vlastníctve povinného v podiele 1/1 a z dražby nehnuteľnosti vedenej v k. ú. G. D. na LV č. XXXX, rekreačný domček na parcele č. XXXX/X, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve povinného a H. F. tak, že z podstaty tvorenej výťažkom z dražby nehnuteľností vo výške 24000,- EUR boli uspokojené nasledovné pohľadávky:

A/ pohľadávka podľa § 157 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku: trovy súdneho konania 14,75 EUR, trovy právneho zastúpenia v súdnom konaní 616,01 EUR, súdny poplatok za vydanie poverenia 16,50 EUR, trovy exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Júliusom Rosinom, so sídlom exekútorského úradu Topoľčany, Stummerova 1553, pod sp. zn. EX 780/2020 v sume 1.506,74 EUR,

B/ pohľadávka podľa § 157 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku:

· pohľadávka zabezpečená záložným právom zriadeným na vydražené nehnuteľnosti v prospech oprávneného H. L. I., I., so sídlom M., E. X, N.: XX XXX XXX, vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom, so sídlom v Bratislave - Hrad, Zámocká 30, pod sp. zn. H. XXXXX/XX, vo výške 1.139,16 EUR,

· pohľadávka zabezpečená záložným právom zriadeným na vydražené nehnuteľnosti v prospech oprávneného O. P. & P., I., so sídlom E., Q. P. XXX, IČO: XX XXX XXX, vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Júliusom Rosinom, so sídlom exekútorského úradu Topoľčany, Stummerova 1553, pod sp. zn. H. XXX/XX, vo výške 2.453,56 EUR,

· pohľadávka zabezpečená záložným právom zriadeným na vydražené nehnuteľnosti v prospech oprávneného R. X M., so sídlom I. XXX, O. S. R., XXX X R., N.: XX XXX XXX, vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Hildegardou Laclavíkovou, so sídlom exekútorského úradu Prešov, Slovenská 52, pod sp. zn. H. XXX/XX, vo výške 436,25 EUR,

· pohľadávka zabezpečená záložným právom zriadeným na vydražené nehnuteľnosti v prospech oprávneného L. E., R. G. N. T., I. I. M., U. X, N.: XX XXX XXX, vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jozef Buri, LL.M., so sídlom exekútorského úradu Levice, Ku Bratke 3, pod sp. zn. EX XXXX/XX-X, vo výške 580,92 EUR,

· pohľadávka zabezpečená záložným právom zriadeným na vydražené nehnuteľnosti v prospech oprávneného H. L. I., I., so sídlom M., E. X, N.: XX XXX XXX, vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Mária Krasňanová, so sídlom v Kostolec 36/9, pod sp. zn. XXXX XXX/XX, vo výške 2.295,81 EUR.

Z výpisu z Centrálného registra exekúcií mal súd za osvedčené, že voči žalovanému 1/ je vedených 5 exekúcií. Z vyjadrenia spoločnosti G. K., I., M. P. X, XXX XX E. zo dňa 20.1.2025 vyplýva, že po oboznámení sa s nehnuteľnosťou – rekreačný domček v k. ú. G. D. s. č. XXXX spolu s pozemkom o celkovej výmere

326 m2 zapísanej na LV č. XXXX, odplata za jej prenájom sa trhovo pohybuje vo výške minimálne 300,- EUR za mesiac + energie.

1.4. Pri právnom posúdení veci súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 151b ods. 1, § 151c ods. 1, 2, § 151d ods. 1, § 151mb ods. 3, § 457 a § 488 Občianskeho zákonníka, z ustanovení § 150 ods. 1, 2 a § 157 ods. 4 Exekučného poriadku a z ustanovení § 343 ods. 1, 2, 3, § 344, § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods.1, § 328, § 328 ods. 1, § 334 a § 335 ods.1 Civilného sporového poriadku. Poukázal na charakter inštitútu zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie, avšak je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe jeho nariadenia. Mal za to, že žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie voči žalovanému a zdôraznil, že okrem existencie nároku bol žalobca povinný osvedčiť i to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Uviedol, že dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Ani existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosti, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Tiež poukázal na to, zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá môže vzniknúť na základe rôznych právnych titulov a že predmet, ktorý môže byť zabezpečený zabezpečovacím opatrením, je stanovený čo najširšie. Z dikcie ust. § 151d ods.1 Občianskeho zákonníka pritom vyplýva, že podmienkou, aby bol záloh spôsobilým predmetom záložného práva, je jeho prevoditeľnosť, lebo na prevoditeľnosti zálohu je založený výkon záložného práva - speňaženie zálohu.

1.5. Súd prvej inštancie vzhľadom na prevoditeľnosť peňažnej pohľadávky konštatoval, že je možné zriadiť sudcovské záložné právo aj na zvyšok výťažku z dražby, ktorý má byť vyplatený žalovanému 1/, a teda že sa ide o spôsobilý predmet záložného práva. Uviedol, že pohľadávka nemusí byť v čase vydania zabezpečovacieho opatrenia vykonateľná, ani zažalovaná, avšak k výkonu tohto záložného práva možno pristúpiť až po tom, čo bola zabezpečená pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ sa vedie konanie vo veci samej o zaplatenie sumy 6.900,- EUR s príslušenstvom, takže sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to existencia návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia a že zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku. Existenciu pohľadávky v tomto konaní žalobca osvedčuje právami a povinnosťami žalobcu a žalovaných upravenými zásadami bezdôvodného obohatenia titulom užívania nehnuteľností žalovanými po tom, čo tieto žalobca nadobudol núteným výkonom, exekúciou. Taktiež žalobca osvedčil uznesením o udelení príklepu, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré žalovaní od nadobudnutia vlastníctva žalovaným a aj v súčasnosti užívajú bez právneho dôvodu. Žalobca osvedčil, že žalovaný 1/ má majetok, ktorý je spôsobilým predmetom záložného práva – pohľadávku na plnenie, na vyplatenia finančných prostriedkov.

1.6. Na základe vyššie uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca osvedčil všetky podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keď osvedčil skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti jeho nároku a taktiež osvedčil aj obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie. Uviedol, že žalobca predložil dostatočne konkrétne dôkazy, ktoré vzbudzujú obavu reálneho zmarenia výkonu rozhodnutia. O tom, že môže dôjsť k sťažaniu vymáhateľnosti pohľadávok, svedčí aj platobná disciplína žalovaného 1/ vo vzťahu k exekučným konaniam, keď bolo osvedčené, že voči žalovanému sa toho času vedie viacero exekúcií. Prvoinštančný súd zdôraznil, že základnou funkciou zabezpečovacieho opatrenia je prevencia, ktorá má slúžiť zmierneniu obavy veriteľa doposiaľ nezabezpečenej pohľadávky, že k uspokojeniu jeho nárokov v prípade výkonu rozhodnutia nedôjde. Zásadnou je preto včasnosť podaného návrhu, lebo zriadenie záložného práva má zmysel len vtedy, ak ešte existuje majetok, ktorý je možné zabezpečovať. Z obsahu žaloby a pripojených príloh je zrejmé, že nie je vylúčená existencia pohľadávky žalobcu voči žalovanému 1/ a žalovanej 2/, i s uplatneným príslušenstvom.

Žalobca rovnako osvedčil aj to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči žalovanému 1/ ohrozená. Žalobca listinnými dôkazmi taktiež preukázal relevantnú skutočnosť, že ekonomická situácia žalovaného 1/ je toho času nepriaznivá (je voči nemu vedených viacero exekúcií), čo by mohlo mať v prípade, ak by žalobca svoj nárok neuplatnil včas, v priebehu výkonu rozhodnutia negatívne dôsledky na uspokojenie a na výšku uspokojenia jeho pohľadávky do výšky, v ktorej ju navrhuje zabezpečiť. Zároveň mal prvoinštančný súd za to, že z hľadiska rozsahu zabezpečenia nevzniká ani zjavný nepomer v takom rozsahu, že by to bol zjavne neproporcionálny a neprímeraný zásah do majetkových pomerov dlžníka – žalovaného 1/, keď samotná výška pohľadávky je v čase rozhodovania súdu o zabezpečovacom opatrení 8.504,72 EUR (pohľadávka žalobcu 6.900,- EUR a budúca pohľadávka (príslušenstvo) náklady spojené s uplatnením pohľadávky 1.604,72 EUR (nárok žalobcu na náhradu trov konania)), ktorú však žalobca navrhuje zabezpečiť len do výšky 6.900,- EUR a zálohom je peňažná pohľadávka žalovaného 1/ vo výške 1.4940,30 EUR. Nakoľko bol viazaný návrhom žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (čo znamená, že nepriznáva žalobcovi viac práv ako si uplatňuje), v časti do navrhovanej výšky zabezpečenia 6.900,- EUR vyhovel a vo zvyšnej časti návrh zamietol, pretože žalobca navrhol zabezpečiť pohľadávku vo väčšom rozsahu (až vo výške 14.940,30 EUR), a keďže ide v prípade peňažnej pohľadávky o deliteľné plnenie, mohol takto rozhodnúť. Prisvedčil pritom argumentácii žalobcu, že nebude môcť žiadať o súdnu ochranu nariadením zabezpečovacieho opatrenia až po tom, čo uznesenie, ktorým exekučný súd schválil rozvrh výťažku, nadobudne právoplatnosť, lebo je vysoko pravdepodobné, že po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia dôjde k bezodkladnému vyplateniu zostatku výťažku predaja žalovanému 1/ (§ 157 Exekučného poriadku), pričom vyplatením hyperochy žalovanému 1/ v plnej výške by už zabezpečovacie opatrenie nemuselo byť vykonateľné (žalovaný 1/ by bezprostredne plnenie ako jeho vlastník napr. spotreboval, alebo by s ním inak nakladal), a nespĺňalo by tak požiadavku efektívnosti. Z uvedených dôvodov návrhu žalobcu na jeho nariadenie čiastočne vyhovel. Zároveň poukázal na to, že podľa ust. § 343 ods. 3 Civilného sporového poriadku výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bude zabezpečená pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím a žalovaných poučil o možnosti podať na súd voči žalobcovi návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, o ktorej okolnosti súd žalovaných poučil. O nároku na náhradu trov konania nerozhodol vzhľadom na znenie § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že o nich bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, t. j. v rozhodnutí vo veci samej.

2.1. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti vo výroku I. o nariadení zabezpečovacieho opatrenia podali odvolanie žalovaní 1/, 2/. Uvedli, že popierajú pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky a že žalobou podanou na súde prvej inštancie sa domáhajú určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na Okresnom úrade Partizánske, katastrálny odbor na LV XXX, katastrálne územie G. D., parc. č. XXXX/X, o výmere 269 m², druh pozemku: záhrada, parc. č. XXXX/X, o výmere 57 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, LV č. XXXX: č. súpisné stavby XXXX, druh stavby: rekreačný domček, na parc. č.: XXXX/X. Spor o určenie vlastníckeho práva je vedený pod spisovou značkou 2C/116/2024.

2.2. Žalovaní 1/, 2/ vyjadrili presvedčenie, že neprestali byť vlastníkami predmetných nehnuteľností, nakoľko exekučná dražba prebehla v exekúcii z nespôsobilých exekučných titulov. Uvedli, že v čase, kedy prebiehali exekúcie a exekučná dražba, nevedeli o možnostiach obrany, nemali finančné prostriedky na právne zastúpenie. Ocitli sa tak v situácii, kedy porušením práva prišli o jediné obydlie svojej rodiny. V kontexte s okolnosťami nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti súčasným vlastníkom – žalobcom, namietli oprávnenosť existencie tohto vlastníckeho práva z dôvodu porušenia práv a právom chránených záujmov zo strany oprávnených v exekučných konaniach. Žaloba o určenie vlastníckeho práva smeruje voči všetkým, ktorých konanie zapríčinilo porušenie ustanovení právneho poriadku SR, právneho poriadku EÚ a je v rozpore s medzinárodnými dohovormi, Rozsudkami Súdneho dvora EÚ a ESPLP.

2.3. Uvedli, že sa ocitli v nepriaznivej finančnej situácii, ktorú nevedeli riešiť. Finančné prostriedky nepostačovali na prežitie a zabezpečenie základných potrieb. Čiastočne sa snažili situáciu riešiť pôžičkou, no situáciu najväčšmi skomplikoval vážny zdravotný stav žalovaného 1/. V súčasnosti je to ležiaci pacient, vyžadujúci si 24 hodinovú starostlivosť. Rovnako sa dostala do zdravotných problémov aj žalovaná 2/. Zdravotné záznamy priložili ako dôkaz. Ťažká finančná situácia sa začala prejavovať v exekučných konaniach vedených voči nim.

2.4. V exekučnom konaní H. XXX/XX vedenom predajom nehnuteľnosti sa konala dňa 18.1.2023 dražba predmetných - vyššie označených nehnuteľností. Žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že nemajú právnické vzdelanie, ich zdravotný stav je vážny, ku všetkému sa pridružili aj psychické problémy zo stresov zo vzniknutej situácie. Dražbou prišli o svoje jediné obydlie. Nemali peniaze na právne zastúpenie, o inej možnosti nevedeli. Až keď sa o situácii dozvedeli ich rodinní príslušníci, kontaktovali občianske združenie na ochranu spotrebiteľa a požiadali v ich mene o pomoc.

2.5. Žalovaní 1/ a 2/ vyjadrili presvedčenie, že exekučné tituly sú nevykonateľné v zmysle ustanovení § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pretože sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Uviedli, že vo svojej žalobe dôvodí stratu obydlia a poukazujú na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorých je strata bývania jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia a každý, komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (rozsudky ESĽP McCann v. Spojené kráľovstvo, č. 19009/04, § 50, ESĽP 2008, a Rousk v. Švédsko, č. 27183/04, § 137). Právo Únie predstavuje právo na obydlie základné právo zaručené článkom 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní smernice 93/13, konkrétne pokiaľ ide o dôsledky, ktoré pre spotrebiteľa a jeho rodinu spôsobuje vysťahovanie z obydlia predstavujúceho ich hlavné bydlisko, Žalovaní 1/ a 2/ ďalej vo svojom odvolaní označili ako nespôsobilé exekučné tituly: rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní spisová značka:

SRSAspA 00039/20, ktoré vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž Bratislava, platobný rozkaz č. k. 20Ro/496/2013, ktorý vydal vyšší súdny úradník Okresného súdu Partizánske dňa 15.10.2013, platobný rozkaz č. 6C/76/2016, ktorý vydal Okresný súd Partizánske dňa 03.05.2016 a stal sa právoplatným a vykonateľným 01.06.2016, rozsudok

č. k. 1C/33/2014, ktorý vydal Okresný súd Partizánske dňa 12.12.2014 a stal sa právoplatným a vykonateľným 12.12.2014, nakoľko tieto exekučné tituly a na ich podklade vydané exekučné poverenia boli v rozpore s právnou úpravou chrániacou ich práva ako spotrebiteľov. Žalovaní poukázali na to, že Ústavný súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach vzhľadom na závery vyslovené v rozsudku súdneho dvora C-448/17 skonštatoval, že všeobecný súd v rámci exekučného konania nemôže odmietnuť preskúmanie exekučného titulu - platobného rozkazu, ktorý bol vydaný vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože by tým rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu.

2.6. Z vyššie uvedeného vyplýva, že exekúcia a teda i následná dražba nehnuteľnosti, jediného obydlia žalovaných bola vedená a vykonaná v rozpore s rozsudkami Súdneho dvora EÚ a v rozpore s uzneseniami Ústavného súdu SR. Okrem toho, podľa názoru žalovaných súd prvej inštancie nemal vydať platobný rozkaz, a to s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 6 zákona 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní, v zmysle ktorého návrh na začatie konania nie je prípustný, ak sa uplatňuje: nárok zo spotrebiteľskej zmluvy alebo z iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré obsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, a táto okolnosť má vplyv na uplatňovaný nárok. Žalovaní 1/ a 2/ zdôraznili, že popierajú pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky, lebo žalovaná suma nezodpovedá reálnym cenám prenájmu. Žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

3.1. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných navrhol odvolaciemu súdu uznesenie súdu prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že nakoľko žaloba o určenie vlastníckeho práva, na ktorú sa žalovaní odvolávajú, nebola prílohou výzvy súdu na vyjadrenie k odvolaniu a rovnako tak nebola prílohou ani žiadna písomnosť, z ktorej by vyplynulo, že žaloba bola skutočne podaná, možno predpokladať, že žalovaní tieto okolnosti prvoinštančnému súdu zatiaľ nepreukázali, a teda nevie sa k jej obsahu bližšie vyjadriť. Nevie však, aký vplyv by mohla mať na toto konanie, keďže on nadobudol vlastníctvo nehnuteľností na základe konštitutívneho súdneho rozhodnutia, ktorým súd schválil príklep udelený na exekučnej dražbe a nadobudnutie vlastníctva v tomto prípade predstavuje jeho originárny spôsob, z čoho vyplýva, že vlastníctvo žalovaného nie je možné v takomto prípade principiálne revidovať v inom súdnom konaní (o určenie vlastníctva) z dôvodu, že by to bolo v rozpore so zásadou autonómnosti súdneho konania a zrejme aj so zásadou res iudicata. Ďalej v tomto smere platí aj ustanovenie § 61 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017,

podľa ktorého je navrátenie do predošlého stavu v exekučnom konaní vylúčené. Dodal, že vlastníctvo nehnuteľností nadobudol v exekučnom konaní začatom pred 31.03.2017, preto platí vo vzťahu ku jeho posudzovaniu právna úprava účinná do 31.03.2017.

3.2. K tvrdeniu žalovaných o „nespôsobilých exekučných tituloch“ žalobca uviedol, že ide o výpočet exekúcií vedených proti žalovaným ako povinným, kde každý exekučný titul žalovaní spochybňujú z hľadiska vykonateľnosti alebo iných dôvodov; nevie však, aký vplyv by mali mať tieto okolnosti na nadobudnutie predmetných nehnuteľností do jeho vlastníctva, resp. na nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností bez právneho dôvodu. On nadobudol vlastníctvo v konkrétnom exekučnom konaní vedenom na základe exekučného titulu - platobného rozkazu č. 2C/69/2015 zo dňa 30.03.2016 vydaného Okresným súdom Partizánske, o ktorom žalovaní tvrdia, že je nevykonateľný z dôvodu

§ 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pretože sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. O aké konkrétne okolnosti by malo ísť, však žalovaní bližšie neuvádzajú. Všeobecne platí, že exekučný titul predstavuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu SR, pričom nárok ním priznaný bol podrobený preskúmaniu súdom jednak v základnom konaní a jednak aj v exekučnom konaní a to pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, aj v súvislosti so schvaľovaním príklepu. Navyše exekúcia, v ktorej žalobca nadobudol vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, sa riadi ustanoveniami Exekučného poriadku účinnými do 31.03.2017, lebo návrh na vykonanie exekúcie bol podaný pred účinnosťou novely účinnej od 01.04.2017, a teda žalovaní nemôžu argumentovať znením ustanovenia § 61 k EP platného a účinného v súčasnosti.

3.3. Čo sa týka žalovanými proklamovanej nutnosti zastavenia exekúcie, žalobca zdôraznil, že k zastaveniu exekúcie nedošlo a kroky, ktoré by v tomto smere chceli žalovaní 1/, 2/ eventuálne podniknúť, patria výlučne do sféry exekučného konania. Ani judikatúra, ktorú žalovaní predkladajú v súvislosti so „stratou obydlia“, sa principiálne netýka tohto prípadu, keďže navrhovatelia nerozlišujú medzi mimosúdnym výkonom záložného práva a exekúciou realizovanou súdnym exekútorom v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku. Preto odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti napadnutému uzneseniu označil za nedôvodné.

4.1. Žalovaní 1/, 2/ vo vyjadrení zo dňa 11.05.2025 popreli tvrdenie žalobcu, že originárnym spôsobom nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, pričom poukázali na uznesenie NS SR, spisová značka 1VObdo/2/2020 zo dňa 27. apríla 2021 pod spisovou značkou IVOBdo/2/2020, v zmysle záverov ktorého „Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

S poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet), nemôže platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na inú osobu ten, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností ako vlastník nehnuteľností.

4.2. Žalovaní 1/, 2/ uviedli, že na základe vyššie uvedeného absolútne popierajú vlastnícke právo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam a popierajú pohľadávku voči nemu čo do dôvodu a výšky. Opätovne zdôraznili, že súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinného v nesúlade s unijným právom a právnym poriadkom Slovenskej republiky a znovu poukázali na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ a Ústavného súdu SR týkajúce sa ochrany práv spotrebiteľa v súvislosti so skúmaním existencie neprijateľných zmluvných podmienok nielen v základnom, ale aj vo vykonávacom konaní.

4.3. Žalovaní zotrvali na tvrdení, že exekúcia a následná dražba nehnuteľnosti, jediného ich obydlia bola vedená a vykonaná v rozpore s rozsudkami Súdneho dvora EÚ a v rozpore s rozhodnutiami Ústavného súdu SR, ktoré označili v odvolaní. Zároveň popreli tvrdenie žalobcu, že v odvolaní proti uzneseniu absentuje, aké konkrétne okolnosti spôsobujú nevykonateľnosť a bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Uviedli, že podrobne opísali nemožnosť vymáhania exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz v spotrebiteľských sporoch. Popreli tiež tvrdenie žalobcu, že exekučný titul bol podrobne preskúmaný súdom

v základnom konaní a v exekučnom konaní, nakoľko už samotné vydanie exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz, je v priamom rozpore s rozsudkami Súdneho dvora EÚ C-243/08, H.:H.:P.:XXXX:XXX, C-76/10, H.:H.:P.:XXXX:XXX, C-497/13, H.:H.:P.:XXXX:XXX

a v priamom rozpore s uzneseniami Ústavného súdu SR PLz. ÚS 1/2022-9, I. ÚS 462/2022. Navyše, Okresný súd Partizánske zaviazal povinného na peňažné plnenie voči oprávnenému, pričom sa žiadnym spôsobom nezaoberal v zmysle § 299 ods. 2 Civilného sporového poriadku skutočnosťou, či povinný má alebo nemá postavenie spotrebiteľa, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 26.05.2025 k vyjadreniu žalovaných zdôraznil, že exekučný titul vydaný v základnom konaní 2C/69/2015 dňa 30.03.2016 nebol platobným rozkazom ale uznesením, ktorým súd schválil zmier účastníkov konania - neskoršieho oprávneného a povinného (ktorým je žalovaný 1/). Toto uznesenie bolo vydané sudcom

a z jeho odôvodnenia jasne vyplýva, že súd (sudca) posudzovaný právny vzťah vyhodnotil ako spotrebiteľský, a teda sa zaoberal aj jeho spotrebiteľským rozmerom. Je preto zrejmé, že tvrdenia žalovaných o nimi označenom porušení ich práv postupom Okresného súdu Partizánske v základnom či v exekučnom konaní sú účelové a nezakladajú sa na pravde. Čo sa týka tvrdenia žalovaných ohľadne inzerátu, z ktorého mala vyplývať iná výška nájomného

v porovnateľnej nehnuteľnosti, než je výška nájomného, ktoré bolo použité ako základ pre vyčíslenie rozsahu bezdôvodného obohatenia, žalobca uviedol, že nie on neuniesol dôkazné bremeno ohľadom adekvátnosti výšky bezdôvodného obohatenia, ale naopak, žalovaní nedokázali spochybniť túto výšku, keďže žiadny konkrétny inzerát s nižším nájomným nepredložili ani neoznčili.

6. Žalovaní 1/, 2/ vo vyjadrení zo dňa 26.06.2025 zotrvali na svojich doterajších tvrdeniach a zdôraznili, že dostatočne spochybnili výšku požadovaného nájmu za predmetné nehnuteľnosti. Ako dôkaz uviedli inzerát z internetu, voľne dostupný. Naďalej trvali na tom, že exekučný titul - rozsudok č. k. 2C/69/2015 je nespôsobilým exekučným titulom, lebo zosplatnenie pohľadávky je v rozpore s právnym poriadkom SR. Vymáhaná pohľadávka

bola v čase podania žaloby WM Consilting Communication, s r.o. Piešťany, IČO: 34127798 premlčaná a vyhlásenie úveru za predčasne splatný neobsahuje konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne veriteľ zosplatnil celý dlh. Žalovaní v tejto súvislosti poukázali na aktuálnu rozhodovaciu súdnu prax a dali do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.01.2024 č. k. 5Cdo/2/2023 a č. k. 5Cdo/197/2022

z 26.06.2024. Uviedli, že zo strany právneho predchodcu „oprávneného“ WM Consilting Communication, s r.o. Piešťany, IČO: 34127798 došlo k absolútne neplatnému vyhláseniu celého úveru za predčasne splatný. Vo Vyhlásení úveru za predčasne splatný absentuje špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. K platnému zosplatneniu úveru teda nedošlo a nárok žalobcu je nedôvodný. Žalovaní dali súdu do pozornosti aj uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 157/2025-22 z 13.03.2025.

7. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

8. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd vec preskúmal v rozsahu odvolania podaného žalovanými 1/ a 2/ v zmysle § 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil vo výroku I. o nariadení zabezpečovacieho opatrenia a podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil vo výrokoch III. o možnosti výkonu záložného práva a IV. o poučení strán sporu, keď dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania.

9. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie mal za osvedčený žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom užívania nehnuteľností žalovanými 1/, 2/, a tiež to, že tieto nehnuteľnosti žalobca do vlastníctva nadobudol núteným výkonom – exekúciou na základe uznesenia o udelení príklepu, teda že žalobca je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré žalovaní 1/, 2/ od nadobudnutia vlastníctva žalobcom aj v súčasnosti užívajú bez právneho dôvodu. Taktiež mal súd prvej inštancie osvedčenú aj existenciu reálnej obavy z ohrozenia prípadnej exekúcie, čo vyvodil z výšky uplatneného nároku a z majetkových pomerov žalovaných 1/, 2/. Mal tiež za to, že zriadením záložného práva z hľadiska rozsahu zabezpečenia nevzniká ani zjavný pomer v takom rozsahu, že by to bolo zjavne neproporcionálnym a neprimeraným zásahom do majetkových práv žalovaných 1/, 2/.

10. Aj keď odvolací súd súhlasí s tým, že nárok žalobcu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností žalovanými 1/, 2/ bez právneho dôvodu, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, možno považovať za osvedčený, nestotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie o osvedčení existencie obavy z ohrozenia prípadnej exekúcie. Odvolací súd zastáva názor, že žalobca obavu z ohrozenia exekúcie v danom prípade neosvedčil.

11. Z ustanovení § 343 ods. 1 a § 344 CSP vyplýva, že v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí žalobca jednoznačne vymedziť predmet, vo vzťahu ku ktorému žiada zriadiť záložné právo a musí osvedčiť obavu, že exekúcia bude ohrozená.

12. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že okrem osvedčenia nároku k ďalšej podmienke pre naplnenie dôvodnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je potrebné preukázať, že prípadná exekúcia bude ohrozená, pričom musí ísť o taký stav, že ohrozenie exekúcie je bezprostredné, teda že existuje reálna obava z ohrozenia exekúcie. Podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia totiž nie je len osvedčenie toho, že žalujúca strana má proti žalovanej strane pohľadávku (či už judikovanú alebo takú, ktorá by mohla byť judikovaná neskôr), ale aj osvedčenie toho, že prípadná exekúcia voči žalovanému je reálne a bezprostredne ohrozená. Ide teda o podmienky, ktoré musia byť pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia splnené kumulatívne, pričom nesplnenie čo len jednej z nich neumožňuje súdu zabezpečovacie opatrenie nariadiť.

13. Súd prvej inštancie skúmajúc existenciu obavy z ohrozenia exekúcie poukázal v tejto súvislosti na skutočnosť, že ekonomická situácia žalovaných je toho času nepriaznivá. Z toho ale podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vyvodiť hrozbu neúspechu exekúcie. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné osvedčiť, že žalovaný pripravuje alebo realizuje také úkony, ktoré smerujú k sťaženiu alebo úplnému zmareniu exekúcie, čo však v prejednávanej veci osvedčené nebolo. Pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je postačujúci argument žalobcu o nepriaznivých majetkových pomeroch žalovaných, lebo nie množstvo majetku dlžníka alebo jeho príjem sú rozhodujúcimi pre záver o možnosti ohrozenia exekúcie. Podstatné je správanie sa dlžníka, teda to, či svojim (ne)konaním dáva podnet pre konštatovanie, že jeho kroky môžu ohroziť úspech prípadnej exekúcie. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v podanom návrhu a ani následne, v rámci svojich vyjadrení k odvolaniu žalovaných neuviedol nič, čo by opodstatňovalo obavu, že po jeho prípadnom úspechu v spore bude vymoženie jeho nároku ohrozené. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca poukázal len na výšku žalobou uplatnenej pohľadávky a na to, že nárok na vyplatenie zvyšku výťažku z predaja nehnuteľností (tzv. hyperochy) môže byť žalovanými spotrebovaný alebo s ním môžu inak naložiť. Podľa názoru odvolacieho súdu však len na základe tejto skutočnosti nebolo možné bez ďalšieho založiť poskytnutie ochrany nariadením zabezpečovacieho opatrenia tak, ako to urobil súd prvej inštancie.

14. Žalobca teda neosvedčil žiadne také konanie žalovaných, ktoré by vzbudzovalo reálnu obavu, že v prípade indikovania jeho pohľadávky bude táto nevyhnutnou, resp. že jej vymoženie bude sťažené. Vyslovil len domnienku, že by sa žalovaní mohli zbaviť svojho majetku, avšak neoznačil ani konkrétne úkony žalovaných, ktoré by vyvolávali obavu z ohrozenia úspešného priebehu budúcej novej exekúcie. Bez uvedeného však zabezpečovacie opatrenie nie je možné nariadiť.

15. Ani tvrdenie žalobcu, že obavu o výsledok exekúcie možno vyvodiť aj z postoja žalovaných, ktorí popierajú uplatnenú pohľadávku, nemožno považovať za osvedčenie konania žalovaných, ktoré by vzbudzovalo reálnu obavu zo sťaženia alebo ohrozenia budúcej exekúcie. Odvolací súd zdôrazňuje, že spochybenie uplatneného nároku je legitímnym spôsobom procesnej obrany strany sporu, a nie činnosťou, ktorá sama o sebe ohrozuje výsledok prípadnej exekúcie. Zároveň odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaní 1/, 2/ v podanom odvolaní namietali dôvodnosť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia argumentujúc tým, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností, za užívanie ktorých sa domáha plnenia, posúdenie opodstatnenosti jeho nároku bude predmetom konania vo veci samej, a to na základe riadne vykonaného dokazovania.

16. Odvolací súd uzatvára, že z obsahu spisu nezistil také skutočnosti, ktoré by vzbudzovali bezprostrednú obavu o úspech budúcej exekúcie. Z uvedeného dôvodu, konštatujúc naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z

nesprávneho právneho posúdenia veci) napadnuté uznesenie vo výroku I. zmenil a návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Zároveň postupom podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil výroky III. o možnosti výkonu záložného práva a IV. o poučení strán sporu ako výroky súvisiace s výrokom I. o nariadení zabezpečovacieho opatrenia.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).